

У име Оца и Сина и Светога Духа

Ако би смо хтели браћо и сестре, да окарактиришемо наше време и човека у њему, могли би смо рећи да данашњи човек робује моди, на свим нивоима свога живота. И у одевању и у исхрани и у молитви, а нарочито мода путовања, жеља, незајажљива жеља за путовањима. Људи путују на разне стране по свету. Са циљем или без циља. Тај циљ је на жалост најчешће уживање на летовању, проводи и тако даље. Сва та путовања су у суштини приземљена и служе само телесном човеку. А човек није само тело. Човек је пре свега душа са телом заједно.

Па и ми Православни Хришћани браћо и сестре, спремамо се на једно велико путовање. Путовање које траје не неколико сати, не један дан, не недељу дана, не месец дана, него путовање које траје пуних седам недеља. То је путовање кроз Свети Велики Ускршњи пост. Путовање које има свој циљ. Циљ нашег путовања јесте сусрет са Васкрслим Господом. Сусрет Његовине самине Васкрсењу и самим тим и наше Васкрсење када дође време за то.

Познато је да када се човек спрема на неки пут, што је пут даљи, то је припрема за то путовање већа и озбиљнија. Ако човек иде кратко у варош да нешто купи, не треба му никаква припрема. Оде и враћа се и све је у реду. Ако планира да остане негде дуже, због ње се припрема. А за дуга путовања прекоокеанска, онда припрема траје веома, веома дуго. Размишља човек, шта ће му на путу требати, шта треба да понесе на тај пут. И да не понесе нешто што му није неопходно, нешто што ће га оптеретити, тако и ми спремајући се за Свети Велики пост браћо и сестре, Света Црква одредила време за припрему за то наше путовање. Припрема почиње већ данас, са недељом митара и фарисеја. Наша припрема за то путовање траје пуне три недеље. А путовање траје седам недеља. Значи све у свему од сада до Ускрса, свих десет недеља треба да се припремамо, и да проведемо на путу. Данас треба да видимо шта нам је потребно за то наше путовање. О томе нас учи данашње Свето Јеванђеље, које смо

слушали овде на Светој Литургији.

Господ је испричао једну кратку причу али дубоку по смислу и значају. Два човека уђоше у храм да се моле Богу. Један фарисеј и други цариник – митар. Онај који скупља порез, који наплаћује царину. Дакле, оба човека су веровала у Бога, јер су дошли каже да се помоле Богу. Али њихова молитва је била различита. Фарисеј, стао је напред испред свих, подигао главу и почео Богу да захваљује: што није разбојник, што није лопов, што није прељубочинац... а онда ређа сва добра дела: „Постим два пута у недељи, дајем десетак од свега што стекнем, и хвала ти Боже што нисам као остали људи. Или овај митар позади што је мене. Значи нисам такав грешник као што је он“.

Каква је то молитва била тога фарисеја? Молитва без дејства. Зашто? Јер је била проткана и испуњена великом гордошћу. А гордост је погубила и Архангела Божијега светоносца, који је од Архангела постао Сатана. Јер он се први погордио својим чином и хтео да се узвиси на место Бога. И тако је доживео тај страховити пад и отпад од Бога, и од Архангела постао је Сатана-ђаво. И основни грех свакога човека, из кога се многи други греси рађају, јесте у ствари гордост. Гордост овога фарисеја показује нам у чему се састоји. А овај други човек митар или цариник, који је био свестан својих грехова, јер каже народ: „Ко цеди мед, лиже прсте“. Тако и цариник скупљајући порез, оно што је и за себе одвајао. И био је свестан тога. Цариници су били најпрезренији сталеж тада у народу, јер се знало да они узимају не само за државу, него и за себе. И зато су их људи презирали. А ето овај цариник, свестан својих грехова, стао је позади у храму, сагнуо је главу, није се усуђивао ни очи да подигне к небу и бијаше се у прса говорећи: „Боже милостив буди мени грешноме“. И Господ завршава своје Јеванђеље, своју поуку: „Овај отиде својој кући оправдан. Овај митар, овај цариник. А не онај фарисеј“.

Дакле шта је то што је овога митара, цариника оправдало пред Богом, што му је покрило све његове грехе које је имао? То је његово

смирење. А Господ знајући то у својој науци, смирење је поставио као прву лествицу за све Хришћане на путу ка узласку ка небу. Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско. А сиромашан духом је онај који је свестан своје немоћи и Божије свемоћи. То је то смирење, то је извор свих осталих врлина. Као што је гордост извор свих грехова, тако је смирење извор свих врлина. И поједини Свети оци су говорили: „Боже дај ми дела фарисејева, а смирење цариниково“. Јер фарисеј је имао нека добра дела. Имао је добра дела. Постио, давао десетак, није чинио никоме зло, није био ни прељубочинац, ни убица, ни лопов, ништа. То су та дела која би и ми желели да имамо. Али без додатка тим делима, без његове гордости. Него дела фарисејева а смирење цариниково, то је оно што нам је потребно на нашем великом путовању.

Јер на том путовању кроз Свети Велики пост, многа искушења вребају са разних страна, непријатељи су око пута, разбојници, да нас не нападну, да нас не опљачкају, то су разна искушења које нас могу скренути са тог пута нашега, или нам нанети велику духовну штету, па да не можемо да дочекамо онако како би требало Светло Васкрсење Христово. Зато је потребно браћо и сестре, да од данас почнемо припрему овога поста. Тај пут од седам недеља је телесни пост. А духовни пост почиње данас. Од данас да почнемо да водимо рачуна о својим делима, о својим гресима. Да их се сетимо, да их прибележимо, да их поређамо и да их исповедимо. Да се покајемо за њих и исповедимо, да би нам и Господ опростио као што је и овај цариник говорио смирено: „Боже милостив буди мени грешноме“.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, Светих угодника Божијих, данашњих које славимо, Преподобог Макарија Египатског, великог подвижника Божијега и Светог Марка Ефескога, борца за чистоту вере Православне, да Господ њихових молитава ради и нама подари снаге, да то наше путовање за које се припремамо данас, завршимо успешно, да дочекамо у духовној радости, обновљени, препорођени, очишћени од својих грехова, и да уђемо у Светло

Васкрсење Христово, а да нас Господ удостоји када пођемо одавде да нас прими у Царство своје небеско, да тамо и ми са свима Светима славимо, Њега чудесног Господа и спаса нашега, са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност.

Амин!